

POSUDEK

bakalářské práce Michaely Augustinové na katedře skladby

Hudební akademie múzických umění

Hudební zpracování žalmu 92

Vybrané historické i současné příklady

a vlastní pojetí

1/ Téma pro teoretickou práci studentky Michaely Augustinové je z mého hlediska dobře zvoleno, protože jeho vypracování je využitelné mnoha dalšími zájemci o tuto problematiku. Jde v podstatě o stručný vhled do způsobu zpracování žalmů jako takových a dovedu si představit, že bude inspirativní i pro redaktory časopisu Psalterium na Portálu Společnosti pro duchovní hudbu a mnohým věřícím poprvé přiblíží (varhaníkům na kůru i laikům pod kůrem) informace o tom, co vlastně každou neděli zpívají v rámci liturgie a jak a proč ke zpěvu přistupovat. Stačilo by jen vysvětlit nebo alespoň přeložit některé termíny, jako např.: matutina, anhemitonická pentatonika a další.

Dále bych považovala za praktické doplnit teoretickou práci o český a latinský text celého žalmu 92, aby tím byla umožněna pohotovější orientace v jednotlivých verších, které jsou různými autory zhudebňovány.

Na druhé straně takto široký záběr 1. kapitoly nedovoluje hlubší zpracování. To je zde nahrazeno opravdu bohatým odkazovým materiálem. Tím se práce stává jakýmsi komentovaným průvodcem po síti, což je ale v tomto případě inspirativní a objevné.

Úvahy pro obhajobu:

/A: Ženy se sice chrámových zpěvů v Judě neúčastnily, ale to neznamená, že se ženy neúčastnily hudebních produkcí vůbec, např. epinikion (oslavná vítězná óda) Mirjam Ex 15, v. 20-21 .

/B: I při dnešních poutích a procesích se setkáváme s přednesem, kdy předzpěvák zvolá text, který pak poutníci přezpívají melodicky. Může se takový přednes také označit jako responsoriální, nebo je to spíše třetí způsob?

2/ Analýzy soudobých skladeb a stručné přiblížení CV jejich autorů jsou srozumitelné a opět užitečné pro eventuální budoucí poslech.

3/ Analýza skladby autorčiny je velmi podrobná a (pro mne překvapivě) vysvětlující momenty ilustrativní. Melodické postupy ve skladbě totiž pohybem vzhůru nebo dolů chtějí vyjádřit význam textové předlohy. Dále jsou použity instrumentační a artikulační dokreslení jako vyjádření některých symbolů vyplývajících z textu. Nejsem si jistá, jestli posluchač bez znalosti příslušné legendy bude schopen ocenit tuto zvukovou a kompoziční finesu.

Teoretickou práci hodnotím písmenem A

Vzhledem k tomu, že jsem měla možnost skladbu vyslechnout pouze v počítačové demoverzi, zaměřím se jen na to, co lze z tohoto zvuku vyčíst.

Autorka chtěla patrně navodit podobnost se zpěvem žalmů v liturgii, protože hlavní pohyb a udání tempa i dramaticnost spočívá vlastně pouze na sólistce. Tu doprovázejí (pro posluchače nepoučeného legendou) víceméně nahodile umístěné prodlevy v blocích smyčců a dechů, oživené harfovými vstupy.

Skladba působí velmi sympaticky a já věřím, že její přirozené znění bude zajímavé, pokud ovšem sopranistka uchopí svoji roli správně. Mimochodem její part je velmi náročný.

Největší slabinu nicméně spatřuji v tektonice skladby. Napočítala jsem zhruba 5 dílčích vrcholů a z demoverze, která sama o sobě zplošťuje zvuk, si netroufám předvídat, který z nich bude působit jako ten skutečný a hlavně přirozený. To je ponecháno na sólistce. Pomohly by také výraznější vertikální předěly – tedy delší pauzy po předešlé akci. Takto skladba ulpívá v jediném horizontu také proto, že se autorka vyhnula záměrně jakékoli drobné repetici v melodické lince. Větší členění by umožnilo posluchači zažít skutečný harmonicko-intonační vrchol a konečně i smyslový vrchol textu.

Nicméně věřím, že kompozice v živém provedení překvapí spoustou krásných míst, kterých je v ní opravdu velké množství.

Skladbu hodnotím písmenem A

V Praze dne 16. 5. 2021

Olga Ježková